

NOUL COD SILVIC AL ROMÂNIEI ȘI CODUL SILVIC ANTERIOR. PREZENTARE COMPARATIVĂ

Prof. dr. VASILE PĂVĂLEANU
Universitatea "Ștefan cel Mare" Suceava

I. Considerații generale

Legislația silvică din țara noastră a cunoscut, după anul 1996, o transformare profundă, care să corespundă cerințelor privind protejarea în condiții mai bune a fondului forestier național și nu numai.

Prin adoptarea Codului silvic din anul 1996¹ s-au stabilit răspunderi și sancțiuni în situația săvârșirii unor infracțiuni silvice (prin titlul VI). Dar numai după doi ani a fost adoptată Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național², prin care s-au stabilit și sancțiuni în capitolul VII. Aceste modificări, în cascadă, au ocazionat pronunțarea unor soluții diferite în practica judiciară și exprimarea unor opinii contare în literatura de specialitate³. În ceea ce ne privește, ne-am pronunțat în sensul de a se introduce aceste prevederi în Codul silvic pentru a se putea vorbi de o răspundere penală unitară în cazul infracțiunilor silvice⁴.

Noul cod silvic, care este structurat în șapte titluri, reglementează în mod unitar răspunderea penală a celor care săvârșesc infracțiuni silvice, prin titlul VI.

I. Infracțiuni și pedepse

Ne propunem să examinăm infracțiunile silvice prevăzute de articolele 106-115.

1. Reducerea suprafeței fondului forestier național

Această infracțiune este prevăzută de art. 106 alin. 1, care prevede că reducerea suprafeței fondului forestier național fără respectarea dispozițiilor art. 36 și 37 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă. Infracțiunea nu se regăsește în Codul silvic din 1996.

Potrivit art. 35, reducerea suprafeței fondului forestier național este interzisă. Prin excepție, articolul 36 alin. 1 prevede că este permisă reducerea suprafeței fondului forestier național prin scoatere definitivă, pentru realizarea obiectivelor de interes național, declarate de utilitate publică, în condițiile legii. Prin urmare, pentru a se reține săvârșire acestei fapte penale este necesar a se face dovada încălcării dispozițiilor legale în domeniu, inclusiv a celor menționate de art. 37, potrivit cărora pot fi scoase definitiv din fondul forestier național, doar cu

¹ Legea nr. 26/1996, republicată în Monitorul Oficial al României nr. 93 din 8 mai 1996.

² Publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 320 din 28 aug. 1998. Această ordonanță a fost aprobată prin Legea nr. 141/1999, republicată în Monitorul Oficial al României nr. 23 din 24.I.2000, dându-se textelor o nouă numerotare, fiind apoi republicată în Monitorul Oficial al României, nr. 122 din 26 feb. 2003.

³ V. PĂVĂLEANU, *Aspecte teoretice și practice privind infracțiunile prevăzute în noul Cod silvic*, Dreptul, nr. 9/1997, p. 82; Gh. VOINEA, *Considerații pe marginea unor încriminări cuprinse în noul Cod silvic*, Dreptul, nr. 6/1997, p. 45; I. DUMITRU, *Infracțiunea prevăzută de art. 97 alin. 1 din Codul silvic*, Dreptul, nr. 9/1997, p. 71; N. ZIDARU, *Observații în legătură cu regimul infracțiunilor silvice*, Dreptul, nr. 11/1997, p. 73; I. DUMITRU, *Posibilitatea săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 97 și 98 din Codul silvic în concurs real*, Dreptul, nr. 9/1998, p. 103; D. CIUNCAN, *Infracțiuni silvice. Criteriul valoric*, Revista de Drept Penal, nr. 1/1999, p. 65 și *Câteva probleme legate de infracțiunile silvice*, Dreptul, nr. 1/1997, p. 74.

⁴ V. PĂVĂLEANU, *Infracțiuni silvice. Reglementare nouă*, Revista de Drept Penal, nr. 3/2000, p. 131.

condiția compensării acestora, fără reducerea fondului forestier și cu plata anticipată a obligațiilor bănești, numai terenurile necesare realizării sau extinderii unor categorii de obiective prevăzute de lit. a-d.

2. *Schimbarea destinației obiectivului aprobat este prevăzută de art. 106, alin. 2, în sensul că se sancționează cu pedeapsa din alin. 1 și schimbarea destinației obiectivului pentru care s-a obținut aprobarea de scoatere din fondul forestier național sau de ocupare a fondului forestier național, dacă schimbarea se produce în termen de 5 ani de la aprobarea scoaterii din fondul forestier*

Fapta va constitui infracțiune numai dacă schimbarea destinației obiectivului construit pe terenul care a făcut obiectul scoaterii definitive din fondul forestier național s-a făcut mai devreme de 5 ani, situație care potrivit art. 38 alin. 3, determină abrogarea ordinului ministrului sau Hotărârii Guvernului de aprobare și aducere la starea inițială a terenului scos din fondul forestier pe cheltuiala beneficiarului aprobării.

În baza art. 106 alin. 3, autorul faptelor prevăzute la alin. 1 și 2 este obligat să elibereze terenul forestier de orice construcție sau instalații amplasate ilegal.

Reinstaurarea vegetației forestiere se execută, pe cheltuiala autorului faptelor prevăzute la alin. 1 și 2 de către ocolul silvic care realizează serviciile silvice sau administrarea pădurii respective, pe amplasamentul care face obiectul infracțiunii.

Această obligație va trebui să fie impusă de instanță inculpatului în cazul în care dispune condamnarea acestuia pentru infracțiunile menționate.

3. *Ocuparea fără drept a unor suprafețe din fondul forestier național*

Articolul 107 prevede că ocuparea fără drept, în întregime sau în parte, a unor suprafețe din fondul forestier național constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani. Infracțiunea a fost reglementată și prin art. 96 din Codul silvic abrogat, care era mai amplu, cuprinzând și distrugerea, degradarea sau mutarea semnelor de hotar, a împrejmuirilor ori a reperelor de marcă. Considerăm că în mod corect nu au mai fost incluse în noul text aceste modalități întrucât ele constituie mijloace prin care se săvârșeste fapta de ocupare. Dimpotrivă, potrivit art. 220 alin. 2 din Codul penal, dacă fapta de ocupare se săvârșeste prin desființarea semnelor de hotar, sau a reperelor de marcă, infracțiunea este calificată.

4. *Tăierea, ruperea, distrugerea, degradarea ori scoaterea din rădăcini, de arbori, puieți sau lăstari.*

Potrivit art. 108 alin. 1, constituie infracțiune silvică tăierea, ruperea, distrugerea, degradarea ori scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puieți sau lăstari din fondul forestier național și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara acestuia, indiferent de forma de proprietate.

Această infracțiune se regăsește în art. 97 din Codul silvic 1996 și art. 31 sau 32, după republicare, din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998, însă actuala reglementare este unitară.

Sancționarea faptei diferă în funcție de prejudiciul produs.

a) Închisoare de la 6 luni la 4 ani sau amendă, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picioare la data constatării faptei, care potrivit Ordinului nr. 933 din 30 noiembrie 2007 al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale⁵ este de 74 lei/m.c. (limita infracțiunii silvice fiind de 370 lei).

b) Închisoare de la 6 luni la 4 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este mai mică decât limita prevăzută la lit. a, dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a prejudiciului produs depășește limita prevăzută la lit. a. Această modalitate era prevăzută și în art. 97 din Codul silvic din 1996, cu precizarea că fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de 2 ani. Noul text impune o condiție în plus, respectiv ca valoarea cumulată a prejudiciului produs prin cele două acte să depășească limita prevăzută la lit. a. Nu se

⁵ Publicat în Monitorul Oficial al României nr. 849 din 11 dec. 2007.

cere ca prima faptă, care constituie o contravenție silvică, să fi fost sancționată, ci doar ca prejudiciul totalizat produs prin cele două fapte să depășească limita infracțională.

c) Închisoare de la 2 ani la 6 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data constatării faptei (1480lei).

d) Închisoare de la 4 ani la 16 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 50 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data constatării faptei (3700lei).

Art. 108 alin. 2 prevede că maximul pedepselor prevăzute la art. 1 se majorează cu 3 ani în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

- a) de două sau mai multe persoane împreună;
- b) de o persoană având o armă sau o substanță narcotică ori paralizantă;
- c) în timpul nopții;
- d) în pădurea situată în arii naturale protejate de interes național.

În cazul în care infracțiunile prevăzute la alin. 1 au fost săvârșite cu știrea sau cu acordul personalului silvic, art. 108 alin. 3 prevede că, nivelul minim valoric al prejudiciului pentru calificarea faptei ca infracțiune silvică se stabilește la o valoare de 2,5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data constatării faptei (respectiv 185lei; 740 lei; 1850 lei).

Noua dispoziție legală are în vedere pericolozitatea sporită a faptelor comise în aceste condiții, din moment ce sunt sancționate între același limite, dar cu prejudiciul redus la jumătate.

5. Pășunatul în păduri sau în suprafețele de pădure.

Articolul 109 alin. 1 stabilește că pășunatul în pădurile sau în suprafețele de pădure în care acesta este interzis constituie și se sancționează:

a) cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau amendă, dacă valoarea prejudiciului este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data constatării faptei;

b) cu închisoare de la un an la 5 ani sau amendă, dacă valoarea prejudiciului este de cel puțin 20 de ori mai mare...

c) cu închisoare de la 2 ani la 7 ani sau amendă, dacă valoarea prejudiciului este de cel puțin 50 de ori mai mare...

Aliniatul 2 al art. 109 prevede că maximul pedepselor prevăzute la alin. 1 se majorează cu 3 ani în cazul în care faptele au fost săvârșite:

- a) în timpul nopții;
- b) în pădurea situată în arii naturale protejate de interes național .

Infracțiunea a fost prevăzută în art. 102 din Codul silvic abrogat, dar numai în formă simplă și avea în vedere distrugerea sau vătămarea arborilor, puieților ori lăstarilor prin pășunare în păduri sau zone în care pășunatul este interzis.

6. Furtul

Fapta este prevăzută de art. 110 alin. 1, care prevede că furtul de arbori doborâți sau rupți de fenomene naturale ori de arbori, puieți sau lăstari care au fost tăiați ori scoși din rădăcini, din păduri, perdele forestiere de protecție, din terenuri degradate care au fost ameliorate prin lucrări de împădurire și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național, precum și al oricăror altor produse specifice ale fondului forestier național constituie infracțiune și se sancționează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau amendă, dacă valoarea materialului lemnos sustras este de 5 până la 20 de ori inclusiv mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior (370-1480 lei);

b) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, dacă fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a materialului lemnos depășește valoarea prevăzută la lit. a);

c) cu închisoare de la 2 ani la 6 ani, dacă valoarea materialului lemnos este de peste 20 până la 50 de ori inclusiv mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior (1480-3700 lei).

d) cu închisoare de la 4 la 16 ani, dacă valoarea materialului lemnos sustras depășește de 50 de ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior (peste 3700 lei).

Maximul pedepselor prevăzute la alin. 1 se majorează cu 3 ani în cazul în care faptele au fost săvârșite potrivit art. 110 alin. 2:

- a) de două sau mai multe persoane împreună;
- b) de o persoană având asupra sa o armă sau o substanță narcotică ori paralizantă;
- c) în timpul nopții;
- d) în pădurea situată în arii naturale protejate de interes național.

Fapta a fost incriminată și prin art. 98 din fostul Cod silvic, cu diferențe referitoare la sancțiunile aplicabile și reducerea termenului de la doi ani la un an, în prezent prevăzută de art. 110 alin. 1 lit. b.

7. Distrugerea

Potrivit art. 111 alin. 1 constituie infracțiune și se pedepsește de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare prin incendiere a pădurilor, a perdelelor forestiere de protecție, a vegetației forestiere din terenurile degradate ameliorate prin împăduriri, a jnepenișurilor și a vegetației forestiere din afara fondului forestier național, de către proprietari, deținători, administratori sau de orice altă persoană.

Dacă fapta prevăzută la alin. 1 a avut ca urmare producerea unui dezastru, se pedepsește cu detenție pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Fapta a fost incriminată prin art. 101 din Codul silvic abrogat, sub denumirea distrugere calificată care a avut ca urmare un dezastru pedepsită potrivit dispozițiilor prevăzute în Codul penal și consta în distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare, prin incendiere, a unor păduri de pe suprafețe întinse de terenuri.

Noul text incriminează fapta în două modalități, una fără a se referi la consecințe și alta care a avut ca urmare producerea unui dezastru.

Pentru ambele modalități sfera valorilor ocrotite penal are în vedere pe lângă păduri și perdelele forestiere de protecție, vegetația forestieră din terenurile degradate ameliorate prin împăduriri, a jnepenișurilor și a vegetației forestiere din afara fondului forestier național menționând că subiecții infracțiunii pot fi proprietarii, deținătorii, administratorii sau orice altă persoană.

În ce ne privește, această enumerare nu se impunea fiind suficient a se preciza că fapta poate fi comisă de orice persoană.

Noul Cod silvic nu definește sintagma „a avut ca urmare prevederea unui dezastru”, însă potrivit art. 121, care face trimitere la dispozițiile Codului penal, trebuie să avem în vedere prevederea din art. 218 alin. 2 Cod penal, care stabilește că dezastru constă în distrugerea unor mijloace de transport în comun, de mărfuri sau persoane, ori a unor instalații sau lucrări și care a avut ca urmare moartea sau vătămarea gravă a integrității corporale ori sănătății mai multor persoane.

8. Folosirea fără drept a dispozitivelor speciale de marcat

Constituie infracțiune silvă potrivit art. 112 și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă folosirea fără drept sau contrar reglementărilor specifice a dispozitivelor speciale de marcat care a avut drept consecință producerea unui prejudiciu cu o valoare de 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior.

Fapta a fost incriminată prin art. 100 din Codul silvic anterior, în două modalități, una privind folosirea fără drept sau contrar dispozițiilor legale specifice a ciocanului silvic de marcat și alta referitoare la folosirea pentru marcarea a unui ciocan silvic de marcat fals ori alte obiecte sau mijloace potrivite.

Noul text prevede o singură modalitate respectiv folosirea dispozitivelor speciale de marcat speciale fără drept sau contrar reglementărilor specifice în vigoare a dispozitivelor speciale de marcat, însă pentru a constitui infracțiune silvică se cere și consecința producerii unui prejudiciu cu o valoare de 5 ori mai mare decât pațul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior (370 lei).

9. Falsificarea dispozitivelor speciale de marcat

Constituie infracțiune silvică potrivit art. 113, folosirea dispozitivelor de speciale de marcat și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani. Infracțiunea are corespondent în Codul silvic abrogat, însă în limitele de pedeapsă erau de la 3 luni la 2 ani sau amenda.

10. Nerespectarea obligației de reîmpădurire

Potrivit art. 114 nerespectarea obligației prevăzute la art. 30 alin. 1 constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 ani sau cu amenda.

Articolul 30 alin. 1 stabilește că lucrările de reîmpădurire și de completare a regenerărilor naturale se execută în termen de cel mult două sezoane de vegetație de la tăierea unică sau definitivă.

Textul nu precizează cine pot deveni subiecți ai infracțiunii, însă considerăm că vor trebui trași la răspundere penală cei care aveau obligația executării lucrărilor de reîmpădurire și de completare a regenerărilor naturale. Aceste obligații sunt stabilite în sarcina proprietarilor fondului forestier prin art. 17 alin. 2 din Codul silvic, iar în cazul administrării pădurilor prin ocoale silvice autorizate, obligațiile aparțin acestora (art. 17 alin. 3).

Prin articolul 115 se stabilește că maximul special al pedepselor se majorează cu 2 ani în cazurile în care infracțiunile prevăzute la art. 106-113 sunt săvârșite de personal silvic.

III. Procedura de constatare a infracțiunilor silvice, evaluarea prejudiciului, a gradului de pericol social al faptei și confiscarea materialului lemnos.

1. Competența privind constatarea infracțiunilor silvice

Potrivit art. 117, sunt competente să constate faptele prevăzute la art. 106-113, pe lângă organele de urmărire penală, personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor sale teritoriale cu specific silvic, personalul silvic din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva și al structurilor sale teritoriale, personalul silvic din cadrul ocoalelor silvice private autorizate, precum și personalul împuternicit din cadrul Jandarmeriei Române.

Personalul silvic prevăzut în art. 117 are competența să identifice și să inventarieze în locurile unde se află materiale lemnoase provenite din săvârșirea unor fapte ce pot fi calificate ca infracțiuni silvice, potrivit art. 118.

Materialele lemnoase prevăzute la alin. 1 se rețin de personalul silvic împuternicit să constate aceste fapte.

Procedura de reținere prevăzută la alin. 2 se aprobă prin Hotărâre a Guvernului, la propunerea autorităților publice centrale care răspund de silvicultură.

În cazul constatării prejudiciilor produse prin fapte ce pot fi calificate ca infracțiuni, art. 119 stabilește că persoana care are calitatea să le constate depune actul de constatare la unitatea sau la instituția în care își desfășoară activitatea.

Conducătorul unității sau al instituției prevăzute la alin. 1 transmite actul de constatare la parchetul de pe lângă instanța competentă din punct de vedere material și teritorial.

Aceste dispoziții se regăsesc, în mare parte în art. 105 și 106 din vechiul Cod silvic, chiar dacă sub o altă formulare, cu excepția competenței personalului din cadrul Jandarmeriei Române.

Potrivit art. 51 alin. 3, în exercitarea atribuțiilor de serviciu privind paza fondului forestier, în constatarea contravențiilor și a faptelor ce constituie infracțiuni silvice, personalul silvic este asimilat personalului care îndeplinește funcții ce implică exercițiul autorității publice.

Reglementarea face obiectul art. 114 din Codul silvic anterior și art. 37 din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998, abrogată prin art. 139 lit. a și b din noul Cod silvic.

În aceste condiții, potrivit art. 41 alin. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind statutul personalului silvic⁶, infracțiunile prevăzute în Codul penal la art. 180, 181, 182, 183, 184 și 189, săvârșite asupra personalului silvic aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură acestea se sancționează cu pedepse prevăzute de lege, ale căror limite se majorează cu jumătate din cuantumul acestora.

Omorul săvârșit asupra personalului silvic, în condițiile stabilite de Codul penal la art. 175 alin. 1 lit. f, se pedepsește cu detențiune pe viață.

2. Evaluarea prejudiciului

Articolul 105 alin. 1 și 4 prevede că prejudiciul adus pădurii, indiferent de natura juridică a proprietății și de suprafața pădurii avută în proprietate, se evaluează de personalul silvic împuternicit potrivit legii.

În articolele 108 alin. 1 lit. a-d și alin. 3; 109 alin. 1 lit. a-c; 110 alin. 1 lit. a-d și 112 – se folosește sintagma „prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior” pentru evaluarea prejudiciului care potrivit art. 123 se stabilește anual, prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Prin Ordinul nr. 933 din 30.XI.2007, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, în vigoare, s-a stabilit că prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, pe baza căruia se calculează valoarea despăgubirilor pentru pagubelor produse fondului forestier din vegetație forestiere din afara fondului forestier, este de 74 lei/m.c.

Noul Cod silvic a stabilit data constatării faptei pentru evaluarea prejudiciului produs, dată care poate fi mai aproape sau mai îndepărtată de data comiterii faptei.

3. Gradul de pericol social al faptei

În sensul art. 120, faptele prevăzute la art. 106-113 prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, indiferent de modul și de mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmarea produsă sau care s-au fi putut produce, precum și de persoana și de conduita făptuitorului.

Această reglementare este o reluare a prevederii art. 18¹ alin. 2 Cod penal, cu precizarea că textul din art. 120 pare a fi categoric, când stabilește că faptele prevăzute la art. 106-113 prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni. Din modul de redactare a acestui text s-ar putea trage concluzia că în materia infracțiunilor silvice nu se aplică prevederile art. 18¹ alin. 1 Cod penal, ceea ce nu se poate concepe, în situația în care prejudiciul depășește cu puțin limita ce caracterizează fapta ca fiind infracțiune silvică. Spre exemplu, dacă în cazurile prevăzute de art. 108 alin. 1 lit. a și art. 110 alin. 1 lit. a prejudiciul produs ar fi de 375 de lei, deci cu 5 lei peste limita de 370 de lei, nimic nu-l împiedică pe procuror să aprecieze că fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni și să dispună scoaterea de sub urmărire penală în baza art. 10 lit. b¹ C.pr.pen.

4. Confiscarea materialului lemnos

Prin art. 116 se prevede că materialul lemnos rezultat din săvârșirea infracțiunilor se confiscă și se valorifică potrivit legii.

Noul Cod silvic nu a preluat dispoziția art. 98 alin.1 din Codul silvic abrogat, care prevedea că mijloacele de transport și uneltele folosite care au servit la săvârșirea infracțiunii sunt supuse confiscate speciale în condițiile prevăzute la art. 118 din Codul penal.

Acesta nu înseamnă că sub imperiul noului Cod silvic nu s-ar putea dispune confiscarea bunurilor menționate în textul abrogat, întrucât art. 121 stabilește completarea dispozițiilor noului Cod silvic cu cele ale Codului penal, inclusiv ale art. 118.

⁶ Publicată în Monitorul Oficial al României nr. 328 din 30 mai 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 427/2001, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 406 din 23 iulie 2001.

IV. Concluzii

Prin noul Cod silvic s-a realizat o reglementare unitară a fondului forestier național, iar prin faptele incriminate se va realiza o protecție mai mare a valorilor ocrotite de lege.

Rămâne de văzut cum vor acționa organele judiciare și cum va fi primit Codul silvic de populație, de practicieni și de specialiștii în domeniul dreptului.

Soluțiile pronunțate de instanțele de judecată și opiniile exprimate de specialiștii în domeniul dreptului vor putea constitui puncte de plecare pentru perfecționarea cadrului legal în viitor.